

ת"פ 13470/07/12 - מדינת ישראל נגד עלי קארסלי

בתי משפט

ת"פ 13470-07-12
07 ינואר 2014

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

עלי קארסלי

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) ובהצתה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הינו דודו של אסחק קראצלי (להלן: "אסחק").

א.ד. (להלן: "המתלונן") הינו בעל מסעדה בשם "ריו" הנמצאת בבית חנינא בירושלים (להלן: "המסעדה"). המסעדה שוכנת בתחתית בניין ובו גרים כשלושים דיירים.

בתאריך 2.7.12, בסמוך לפני האירועים המתוארים להלן, קשר הנאשם יחד עם אסחק קשר אשר במסגרתו תכננו לשרוף את הכניסה למסעדה.

בהתאם לאותו תכנון וכחלק מקשירת הקשר, בתאריך 2.7.12 בשעה 22:50 או בסמוך לכך, נסעו הנאשם ואסחר לתחנת דלק "פז" בבית חנינא. אסחק מילא במקום מיכל בכמות של כליטר וחצי בנזין.

לאחר מכן נסעו הנאשם ואסחק למסעדה. אסחק שפך חלק מהדלק בפתח המסעדה וכן על חזית המסעדה.

מיד לאחר מכן הדליק אסחק באמצעות מצית את הבנזין שנותר בבקבוק לאחר ששפך את תוכנו. הנאשם ואסחק זרקו את הבקבוק לעבר המסעדה ונסעו מהמקום.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשם ואסחר נשרפו הכניסה למסעדה ושלט המסעדה.

2. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, נקבע מועד למתן גזר הדין. מועד זה נדחה בהחלטה מיום 20.10.2013, לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, תוך ציון כי אין בכך כדי להביע עמדה סופית לעניין העונש.

חוות הדעת נתבקשה לאחר עיון בתיקו של אסחק, אשר בעניינו הורה בית המשפט על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, וזאת בשל הדמיון בעניינם של שני השותפים לעבירות.

3. ביום 4.11.2012 נגזר דינו של אסחק, אשר נדון בת"פ 13446-07-12 לפני כב' השופט משה יועד הכהן, למאסר בפועל למשך 4 חודשים ומאסר על תנאי. בית המשפט דחה את המלצת שירות המבחן לאפשר ריצוי העונש בעבודות שירות.

4. שירות המבחן הגיש תסקיר לגבי הנאשם. על פי האמור בתסקיר, הנאשם בן 23, רווק, טרם מעצרו עבד כנציג לקוחות בחברה סלולרית. צוין כי מדובר בבחור צעיר, נעדר הרשעות קודמות, אשר ניהל אורח חיים תקין כפי שבא לידי ביטוי, בין היתר, בהשקעה בתחום הלימודי ובהתמדה במסגרת התעסוקתית. מאידך התרשמה קצינת המבחן מכך שלעיתים מתנהל הנאשם באופן אימפולסיבי, כמפורט בתסקיר.

לגבי המשפחה צוין כי אביו של הנאשם עבד במשטרה ואמו עבדה כמורה בבית ספר, שניהם פרשו לגימלאות. לנאשם חמש אחיות מנישואין קודמים של אביו. אסחק הוא בנה של אחת האחיות המתגוררת במצרים, ובשנתיים האחרונות התגורר בבית הוריו של הנאשם.

הנאשם הביע חרטה על הצער שנגרם להוריו כתוצאה ממעשיו וממעצרו.

כן צוין כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, למד לימודי עברית ב"מכון מגיד" באוניברסיטה העברית ולדבריו למד חשבונאות אך לא סיים את לימודיו. משך כשנתיים עבד בחברת "אורנג'" כנציג שירות. כתוצאה מההליכים המשפטיים פוטר הנאשם ממקום עבודתו. כן נפרד הנאשם מחברתו, איתה לדבריו התכוון להינשא.

לגבי העבירה טען הנאשם כי חשד שאדם מסויים פגע ברכבה של אחותו, והוא ואחיינו חשו צורך לסייע לה ולהגן עליה. הנאשם שלל תכנון מוקדם של ההצתה וטען כי קנו בקבוק דלק לרכב ונותר מעט דלק בבקבוק. לטענתו הוא ניסה להניא את אחיינו מביצוע העבירה. כן צוין כי המסעדה הייתה ריקה מאדם וכי ההצתה נעשתה בפתח המקום. הנאשם צוין כי לאחר מעשה הרגיש חרטה וכי הוא ואחיינו חזרו למקום לבדוק שלא אירע נזק משמעותי.

קצינת המבחן ציינה כי חרף החרטה, נראה שהנאשם מצמצם מאחריותו ואינו מפנים לעומק את חומרת מעשיו ואת הנזקים שהיו עלולים להיגרם.

צוין כי לדברי הנאשם, ועל פי מסמך שהוצג, נעשתה סולחה בין המשפחות.

בהתחשב מחד במהות המעשים ובכך שהנאשם אינו מפנים את חומרתם, ומאידך בכך שמדובר בבחור צעיר נעדר הרשעות קודמות, אשר הביע צער וחרטה על מעשיו ואף שילם פיצויים במסגרת סולחה, המליצה קצינת המבחן על הטלת עונש מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ובמקביל צו מבחן פיקוחי למשך שנה.

5. הממונה על עבודות שירות הגיש חוות דעת לפיה הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

6. בטיעוניה לעונש התייחסה ב"כ המאשימה לחומרת מעשיהם של הנאשם ואסחק ולנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשיהם. לדבריה, יש צורך בענישה מרתיעה ובמתן משקל יתר לאינטרס הציבורי, אינטרס ההלימה, על פני הנסיבות האישיות של הנאשם. לדבריה, הערך החברתי שנפגע הוא הן הקניין והן סיכון החיים, והענישה בעבירות מסוג זה הינה ענישה מחמירה הכוללת מאסרים בפועל. לעניין זה הפנתה לע"פ 7887/12, מאיר שאול נ' מדינת ישראל, שם אישר

בית המשפט עונש של 30 חודשי מאסר בגין הצתה.

לגבי נסיבות ביצוע העבירה ציינה כי הנזק אינו רב אך הנזק הפוטנציאלי הוא אדיר. כן ציינה כי לא מדובר במעשה ספונטני, וכי הרקע לאירוע, פתרון סכסוך, הוא בעייתי עד מאוד.

לפיכך ביקשה לקבוע כי מתחם הענישה הוא בין 6 ל- 15 חודשי מאסר.

לגבי הנאשם ציינה כי מדובר בנאשם צעיר, ללא הרשעות קודמות, שהודה וחסך בזמן שיפוטי. מאידך הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן לגבי המניע לעבירה וצמצום בלקיחת האחריות.

לפיכך ביקשה להעמיד את עונשו של הנאשם על מאסר בפועל בין 6 לבין 9 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

לדברי ב"כ המאשימה, עונשו של הנאשם צריך להיות מקל מזה של אסחק, אך באותו מתחם ולא בעבודות שירות.

7. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה בין חודש עד שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. לטענת ב"כ הנאשם, מתחם הענישה צריך להיות נמוך מזה שביקשה המאשימה לקבוע בעניינו של אסחק. לדבריו, הוגה הרעיון והרוח החיה היה אסחק ולא הנאשם. גם בביצוע המעשים היה חלקו של אסחק החלק המרכזי. כן ציין כי הנזק מהעבירה היה נזק מזערי, פגיעה בשלט ובדלת הכניסה ולא מעבר לכך.

בנוסף התייחס לסיבות למעשים, לכך שהנאשם חי בחברה שיש לה תפיסה של כבוד ושל קנאה, והוא פעל בשל אחותו שהותקפה.

כן ביקש להתחשב בנזק הכלכלי שנגרם לנאשם בשל שהותו במעצר במשך חודש וחצי ולאחר מכן במעצר בית מלא במשך כשנה.

בנוסף ציין ב"כ הנאשם כי מדובר בבחור צעיר, כיום כבן 22 שנה, שזו הסתבכותו היחידה בפלילים, וביקש להתחשב בהודאתו של הנאשם.

לטענת ב"כ הנאשם, העונש הראוי בתוך מתחם הענישה הוא 3 חודשי מאסר בעבודות שירות.

הציג פסיקה בעבירות הצתה: ת"פ 42607-05-10 (מחוזי ב"ש), מדינת ישראל נ' טלה - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ת"פ 8312/09 (מחוזי ב"ש), מדינת ישראל נ' ליאור פטורי ואח' - עונשים בין 4 ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ת"פ 5156-08-11 (מחוזי חיפה), מדינת ישראל נ' וליד עודה - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ע"פ 9427/11, מדינת ישראל נ' בן אנידגר ואח' - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ת"פ 13456-03-12 (מחוזי חיפה), מדינת ישראל נ' עלי יוסף - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ת"פ 49328-05-12 (מחוזי חיפה), מדינת ישראל נ' מוחמד קיס - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות;

8. הנאשם עצמו התנצל על מעשיו. לדבריו הוא מצטער מאוד, הוא אינו רגיל לעשות מעשים כאלה, והביע חרטה על כך שלא הצליח למנוע את הנזק. לדבריו הוא לא יחזור על הטעות שעשה.

מתחם העונש:

9. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

10. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות - לעבירה של הצתה עונש מאסר של 15 שנים, ולעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע עונש מאסר של 7 שנים.

לצד הענישה שקבע המחוקק יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה - בהתאם לפסיקה שהציגו הצדדים, מדובר בעונשים שבין מאסר בפועל למשך מספר שנים, תוך הדגשת בית המשפט העליון את הצורך בהחמרה בענישה, לבין מאסר לריצוי בעבודות שירות.

11. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירה - העבירה חמורה ביותר, שכן מדובר במעשה שתוצאותיו עלולות לגרום לנזקים חמורים ולפגיעה בחיי אדם.

12. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

במקרה זה מדובר במעשה מתוכנן, החל מקשירת הקשר, בהמשך קניית נפט ושפיכתו בפתח המסעדה. כפי שצוין בכתב האישום המתוקן, המסעדה מצויה בתחתית בניין שמתגוררים בו כשלושים דיירים. אילו התפשטה האש, יכולה הייתה לגרום לפגיעה בגוף וברכוש. במקרה זה הנזק שנגרם היה מינימאלי, ולא דווקא תודות לנאשם ולאסחוק. הרקע לעבירה, ניסיון להגן על אחותו של הנאשם, אין בו כדי להצדיק את המעשה החמור שביצע.

מאידך יש להתחשב בכך שחלקו של הנאשם בביצוע המעשים קטן מזה של אסחוק.

13. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, לאור מהות העבירות ונסיבותיהן ובהתחשב בפסיקת בית המשפט העליון לעניין הצורך להחמיר בענישה בעבירות של הצתה, היה מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה מזה שביקשה המאשימה.

העונש בתוך המתחם:

14. לעניין זה יש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בכך שמדובר בהסתבכות יחידה בפלילים ובכך שהנאשם קיבל

אחריות למעשיו והביע חרטה, תוך הסתייגות בשל האמור בתסקיר שירות המבחן, כי הנאשם אינו מפנים את חומרת מעשיו. כן יש להתחשב בכך שנערכה סולחה בין הצדדים ובתקופה הממושכת בה שהה הנאשם במעצר בית.

יצוין כי כתוצאה מהמעשים פוטר הנאשם ממקום עבודתו, ויש להניח שבשל הרשעתו תהייה מציאת מקום עבודה קשה יותר. עם זאת, מדובר בתוצאה טבעית של מעשיו של הנאשם ואינני רואה בכך נסיבה לקולא.

15. בהתחשב במכלול הנסיבות, לאור חומרת המעשים ועל אף המלצת שירות המבחן, העונש הראוי הינו מאסר לתקופה משמעותית ואף ממושכת מזו שביקשה המאשימה.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעונש שנגזר על אסחק, שותפו של הנאשם למעשים, מאסר למשך 4 חודשים, ומעמדת המאשימה בטיעוניה לעונש לפיה עונשו של הנאשם צריך להיות מקל מזה של אסחק.

לפיכך, ומטעם זה בלבד, עונש המאסר יפחת מ- 4 חודשים.

16. כאמור, מתן גזר הדין נדחה לצורך קבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, וזאת בשל כך שחוות דעת כזו נתבקשה בעניינו של אסחק ולאור עמדת המאשימה לגבי היחס בין עונשיהם של השניים.

יחד עם זאת, הובהר כי אין בבקשת חוות הדעת כדי להביע עמדה סופית לגבי העונש שייגזר על הנאשם.

לפיכך, משנגזר על אסחק עונש מאסר של ממש, אין מקום לחרוג מסוג העונש הראוי, וגם עונש המאסר שייגזר על הנאשם שלפני לא ירוצה בדרך של עבודות שירות.

16. לאור האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר של 3.5 חודשים. מתקופת המאסר יש לנכות את ימי מעצרו של הנאשם, מיום 3.7.2012 עד 13.8.2012.

תחילת ריצוי עונש המאסר ביום 24.2.2014.

על הנאשם להתייצב במועד זה, עד לשעה 10:00, בבית המעצר ניצן או במקום שייקבע ע"י שב"ס.

על הנאשם לתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

במידה שיוגש ערעור, יידחה ריצוי עונש המאסר עד למתן פסק דין בערעור.

ב. מאסר על-תנאי של 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר על סעיפי העבירה בהם הורשע וכן כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, ו' שבט תשע"ד, 07 ינואר 2014, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד יעל איגרא, הנאשם וב"כ עו"ד סואעד ומתורגמן לשפה הערבית.